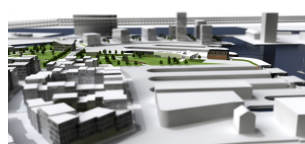
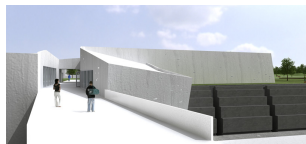
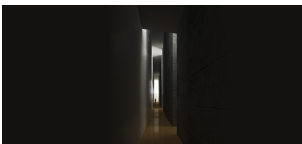

Paradox

Antwerpen, Droogdokkeneiland

Ontwerp voor een multireligieus gebedshuis in een Antwerps droogdok

In een voormalig droogdok van de Antwerpse haven verrijst een multireligieus gebedshuis. Door middel van een architectonische oplossing wordt een antwoord gegeven op het paradoxale van het programma: het herbergen van een drietal religies onder één dak. Het gebouw gaat relaties aan met het oude droogdok en geeft zowel haar gebruikers als bezoekers een unieke ervaring ten aanzien van bezinning, beweging, licht en contrast.

'Paradox' gaat op zoek naar de oorsprong van één van de facetten waarin deze polarisatie het sterkst naar voren komt: waar komt de gedachte (en de praktijk) vandaan waarin religieuze gemeenschappen niet, of slechts met moeite, naast elkaar kunnen leven? Het onderzoek speelt zich af tegen het decor van de Antwerpse haven, op het droogdokeneiland ten noorden van het centrum. Waar eens de constructie van schepen, het lossen van exotische goederen en het uitzwaaien van avonturiers naar de nieuwe wereld aan de orde van de dag waren. Van deze activiteiten getuigen slechts nog de achtergelaten havenkranen, hun blik gericht op iets wat nooit meer komen zal. De volkomen schaallose droogdokken hebben weergalozе ruimtelijke kwaliteiten. Al staande op de bodem wordt de bezoeker opgeslokt in een getrapte, bijna sacrale ruimte, met op het eindpunt de lekkende sluisdeuren als symbool van de fragiele balans die zoveel op deze wereld kenmerkt. Deze ervaring van ruimte vormt het beginpunt van een nieuw ontwerp van een multireligieus ontmoetingscentrum in, op, naast en over het droogdok. Een gebouw dat op de plek waar vroeger al het nieuwe onze wereld betrad weer nieuwe verbindingen durft te leggen. Antwerpen kent een rijk religieus leven: grote gemeenschappen joden, moslims en katholieken leven binnen de

grenzen van de stad maar proberen zoveel mogelijk zachtjes langs elkaar te sluipen, gaan de confrontatie, discussie en leermomenten met elkaar uit de weg. Het ontwerp vormt een knooppunt in het web van deze drie religieuze gemeenschappen: een plek waar de gelovigen elkaar ongedwongen in de ogen kunnen kijken, met elkaar kunnen praten en van elkaar kunnen leren. Gedrieën laten de religies door middel van 'Paradox' aan de buitenwereld zien dat het anders kan, dat religie noch middel noch doel is, maar vooral de wil om de wereld een stukje mooier te maken.

'Paradox' gaat op zoek naar de oorsprong van één van de facetten waarin deze polarisatie het sterkst naar voren komt: waar komt de gedachte (en de praktijk) vandaan waarin religieuze gemeenschappen niet, of slechts met moeite, naast elkaar kunnen leven? Het onderzoek speelt zich af tegen het decor van de Antwerpse haven, op het droogdokeneiland ten noorden van het centrum. Waar eens de constructie van schepen, het lossen van exotische goederen en het uitzwaaien van avonturiers naar de nieuwe wereld aan de orde van de dag waren. Van deze activiteiten getuigen slechts nog de achtergelaten havenkranen, hun blik gericht op iets wat nooit meer komen zal.

De volkomen schaallose droogdokken hebben weergaloze ruimtelijke kwaliteiten. Al staande op de bodem wordt de bezoeker opgeslokt in een getrapte, bijna sacrale ruimte, met op het eindpunt de lekkende sluisdeuren als symbool van de fragiele balans die zoveel op deze wereld kenmerkt. Deze ervaring van ruimte vormt het beginpunt van een nieuw ontwerp van een multireligieus ontmoetingscentrum in, op, naast en over het droogdok. Een gebouw dat op de plek waar vroeger al het nieuwe onze wereld betrad weer nieuwe verbindingen durft te leggen.

Antwerpen kent een rijk religieus leven: grote gemeenschappen joden, moslims en katholieken leven binnen de grenzen van de stad maar proberen zoveel mogelijk zachtjes langs elkaar te sluipen, gaan de confrontatie, discussie en leermomenten met elkaar uit de weg. Het ontwerp vormt een knooppunt in het web van deze drie religieuze gemeenschappen: een plek waar de gelovigen elkaar ongedwongen in de ogen kunnen kijken, met elkaar kunnen praten en van elkaar kunnen leren. Gedrieën laten de religies door middel van 'Paradox' aan de buitenwereld zien dat het anders kan, dat religie noch middel noch doel is, maar vooral de wil om de wereld een stukje mooier te maken.

Jaar: 2009
Opdrachtgever: Technische Universiteit Eindhoven
Locatie: Antwerpen, Droogdokeneiland
Projectontwerper(s): Joren Vis